

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ביצה-המביא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלא מותרו חוזר												◊	לה.
כל היכא דמותרו חוזר - לא קבע.	ושמעין ליה לרבי אליעזר דאמר:											◊	לה.
הנוטל זיתים מן המעטן - טובל אחת אחת במלח ואוכל, ואם טבל ונתן לפניו עשרה - חייב.	דתנן: [ת"ק]											◊	לה.
מן המעטן טהור - חייב, מן המעטן טמא - פטור, מפני שהוא מחזיר את המותר.	רבי אליעזר:											◊	לה.
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?	והוינן בה:											◊	לה.
רישא במעטן טהור וגברא טמא, דלא מצי מהדר ליה. סיפא במעטן טמא וגברא טמא, דמצי מהדר ליה.	ואמר רבי אבהו:											◊	לה.
מתניתין נמי במקצה טהור וגברא טמא, דלא מצי מהדר ליה.												◊	לה.
והלא מוחזרין ועמדין הן												◊	לה.
רבי אליעזר קא אמרת? רבי אליעזר לטעמיה אשי:	אלא אמר רב שימי בר אשי:											◊	לה.
תרומה קבעה, וכל שכן שבת.	דאמר: [רבי אליעזר]											◊	לה.
פירות שתרמן עד שלא נגמרה מלאכתן, רבי אליעזר אוסר לאכול מהן עראי	דתנן: [רבי אליעזר]											◊	לה.
מתירין.	חכמים:											◊	לה.
עד שירשום ויאמר מכאן ועד כאן.	תא שמע מסיפא: וחכמים:											◊	לה.
טעמא דערב שבת בשביעית, דלאו בר עשורי הוא, הא בשאר שני שבוע, דבני עשורי ניהו - אסורים. מאי טעמא: - לאו משום דשבת קבעה?												◊	לה.
לא, שאני התם, כיון דאמר מכאן ועד כאן אני אוכל למחר - קבע ליה.												◊	לה.
אי הכי, מאי אריא שבת, אפילו בחול נמי?												◊	לה.
הא קא משמע לן: דטבל מוכן הוא אצל שבת, שאם עבר ותקנו - מתוקן.												◊	לה.
היה אוכל באשכול ונכנס מגנה לחצר, רבי אליעזר אומר: יגמור	ורמינהו: [רבי אליעזר]											◊	לה.
לא יגמור.	רבי יהושע:											◊	לה.
חשכה בלילי שבת רבי אליעזר אומר: יגמור	[רבי אליעזר]											◊	לה.
לא יגמור	רבי יהושע:											◊	לה.
התם כדקתני טעמא												◊	לה.
לא כשאמר רבי אליעזר יגמור בחצר יגמור, אלא יוצא חוץ לחצר ויגמור. ולא כשאמר רבי אליעזר יגמור בשבת יגמור, אלא ממתין למוצאי שבת ויגמור.	רבי נתן:											◊	לה.
אחד שבת ואחד תרומה ואחד חצר ואחד מקח - כולן אין קובעין אלא בדבר שנגמרה מלאכתן.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											◊	לה.
שבת - לאפוקי מדהלל												◊	לה.
המעמר פירות ממקום למקום לקצור, וקדש עליהן היום - אמר רבי יהודה: הלל לעצמו אוסר.	דתניא: [רבי יהודה-הלל]											◊	לה.
חצר - לאפוקי מדרבי יעקב												◊	לה.
המעביר תאנים בחצרו לקצות - בניו ובני ביתו אוכלין מהן עראי, ופטורים מן המעשר.	דתנן:											◊	לה.
מחייב	ותני עלה: רבי יעקב:											◊	לה.
פטור.	רבי יוסי ברבי יהודה:											◊	לה.
תרומה - לאפוקי מדרבי אליעזר												◊	לה.

פירות שתרמנו עד שלא נגמרה מלאכתן, רבי אליעזר אוסר לאכול מהן עראי	דתנן: [רבי אליעזר]	◆	■	■					◇	לה:
מתירין.	חכמים:	◆	■	■						לה:
מקח				■					◇	לה:
הלוקח תאנים מעם הארץ, במקום שרוב בני אדם דורסין - אוכל מהן עראי ומעשרין דמאי.	כדתניא:		■	■					◇	לה:
שמע מינה תלת:			■	■						לה:
שמע מינה: מקח אינה קובעת אלא בדבר שנגמרה מלאכתו		■		■					◇	לה:
ושמע מינה: רוב עמי הארץ מעשרין הן		■		■					◇	לה:
ושמע מינה: מעשרין דמאי מעמי הארץ אפילו בדבר שלא נגמרה מלאכתו.		■		■					◇	לה:
ולאפוקי מהא דתנן:				■					◇	לה:
המחליף פירות עם חבירו, זה לאכול וזה לאכול, זה לקצות וזה לקצות, זה לאכול וזה לקצות - חייב.	[תנן - ת"ק]	◆	■	■					◇	לה:
לאכול - חייב, לקצות - פטור.	רבי יהודה:	◆	■	■					◇	לה:
הדרן עלך המביא									◇	

ביצה-משילין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת. ומכסים פירות בכלים מפני הדלף, וכן כדי יין וכדי שמן.												■	לה:
ונותנין כלי תחת הדלף בשבת.												■	לה:
משילין	אתמר, רב יהודה ורב נתן: חד תני:											■	לה:
משחילין.	וחד תני: [רב יהודה/רב נתן]											■	לה:
מאן דתני משילין לא משתבש, ומאן דתני משחילין לא משתבש.	מר זוטרא:											■	לה:
מאן דתני משילין לא משתבש - דכתיב (דברים כח) כי ישל זיתך.												■	לה:
ומאן דתני משחילין לא משתבש												■	לה:
השחול והכסול.	דתנן:											■	לה:
שחול - שנשטתה ירכו, כסול - שאחד מירכותיו גבוהה מחברתה.												■	לה:
מאן דתני משירין לא משתבש, ומאן דתני משחירין לא משתבש ומאן דתני מנשירין לא משתבש.	רב נחמן בר יצחק:											■	לה:
מאן דתני משירין לא משתבש												■	לה:
נזיר לא יחוף ראשו באדמה, מפני שמשיר את השער.	דתנן: רבי ישמעאל											■	לה:
ומאן דתני משחירין לא משתבש												■	לה:
השחור והזוג של ספרים, אף על פי שנחלקו - טמאין.	דתנן:											■	לה:
ומאן דתני מנשירין לא משתבש												■	לה:
מי שנשרו כליו במים מהלך בהם ואינו חושש.	דתנן:											■	לה:
איזהו לקט - הנושר בשעת קצירה.	אי נמי, מהא דתנן:											■	לה:
משילין פירות דרך ארובה ביום טוב.	תנן:											■	לה:
עד כמה?												^	לה:
מפנין ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים, ומפני בטול בית המדרש.	רבי זירא אמר רבי אסי, ואמרי לה אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן, כאותה ששינינו:											■ !	לה:
ודלמא שאני התם, דאיכא בטול בית המדרש, אבל הכא דליכא בטול בית המדרש - לא												ז	לה:
אי נמי התם היינו טעמא דארבע וחמש קופות שרי - משום שבת דחמירא ולא אתי לזלולי ביה, אבל יום טוב דקיל ואתי לזלולי ביה - כלל כלל לא.												ז	לה:
אי נמי לאידך גיסא: התם היינו טעמא - דליכא הפסד ממון, אבל הכא דאיכא הפסד ממון - אפילו טובא נמין												ז	לה: